

॥ १७ ॥ उत्तरं पुनार्थं प्रार्थयन् निसर्गेण आह्वया ॥ १८ ॥ प्रतिज्ञाय अंगीकृत्य ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रतिवारितोऽभिभूतः
प्रसादाच्चैव तस्मात्ते स्वयं भुवि हिताऽहुवि ॥ कन्या ते जस्विनी सौम्यक्षिप्रमेव भविष्यति ॥ १७ ॥ उत्तरं च नर्तके किंचिद्वाहते व्यंकथं च न ॥ पिता महानि सर्गेण तुष्टाद्ये
तद्ग्रीमि ते ॥ १८ ॥ मार्कण्डेय उवाच सतथेति प्रतिज्ञाय सा विभ्यां वचनं नृपः ॥ प्रसादयामास पुनः क्षिप्रमेतद्गविष्यति ॥ १९ ॥ अंतर्हि तायां सा विभ्यां ज
गाम स्वपुंरुं नृपः ॥ स्वराज्ये चावसद्दीरः प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ २० ॥ कस्मिंश्चिदुगते काले सराजा नियतव्रतः ॥ ज्येष्ठायां धर्मचारिण्यां महिष्यां गर्भमादधे ॥ २१ ॥
राजपुत्र्या सुगर्भः समानव्याभरतर्षभ ॥ व्यवर्धत तदा शुक्ले तारापतिरिवांबरे ॥ २२ ॥ प्रामेकाले तु सुषुप्ते कन्यां राजीवलोचनां ॥ क्रियाश्रयतस्या मुदितश्चक्रे च नृ
पसत्तमः ॥ २३ ॥ सा विभ्या प्रीतया दत्ता सा विभ्या हुतया त्वपि ॥ सा विन्नीत्येव नामास्याश्चक्रुर्विप्रास्तथापिता ॥ २४ ॥ सा विग्रहवती वश्रीर्व्यवर्धत नृपात्मजा ॥
कालेन चापि सा कन्या यौवनस्था बभूव ह ॥ २५ ॥ तां सुमध्यां पृथुश्रोणीं प्रतिमां कांचनीमिव ॥ प्रामेयं देवकन्येति हृद्वा संमे निरेजनाः ॥ २६ ॥ तां तु पद्मपलाशाक्षीं
ज्वलंतीमिव तेजसा ॥ न कश्चिद्दूरया मास तेजसा प्रतिवारितः ॥ २७ ॥ अथोपोष्य शिरः स्नाता देवतामभिगम्य सा ॥ हुत्वा भिविधिवद्दिप्रान्वाच यामास पर्व
णि ॥ २८ ॥ ततः सुमनसः शेषाः प्रतिगृह्य महामनः ॥ पितुः समीपमगमद्देवी श्रीरिव रूपिणी ॥ २९ ॥ सा भिवाय पितुः प्रादौ शेषाः पूर्वनिवेद्य च ॥ कृतांजलिर्व
रारोहान् पतेः पार्श्वमास्थिता ॥ ३० ॥ यौवनस्यां तु तां हृद्वा स्वां सुतां देवरूपिणीं ॥ अयाच्यमानां च वरैर्नृपतिर्दुःखितो भवत् ॥ ३१ ॥ राजोवाच पुत्रिप्र
दानकालस्तेन च कश्चिद्गृहोतिमां ॥ स्वयमन्विच्छ भर्तारंगुणैः सदृशमात्मनः ॥ ३२ ॥ प्रार्थितः पुरुषो यश्च स निवेद्य स्त्वयामम ॥ विनृश्याहं प्रदास्यामि वरयत्वं
यथेप्सितं ॥ ३३ ॥ श्रुतं हि धर्मशास्त्रेषु पठ्यमानं हिजातिभिः ॥ तथा त्वमपि कल्याणि गदतो मेव चः शृणु ॥ ३४ ॥ अप्रदाता पिता वाच्यो वाच्यश्चानुपयन्यतिः ॥
मृते भर्तृरपुत्रश्च वाच्यो मातुरक्षिता ॥ ३५ ॥ इदं मेव च न श्रुत्वा भर्तुरन्वेषणे त्वर ॥ देवतानां यथा वाच्यो न भवेयं तथा कुरु ॥ ३६ ॥ मार्कण्डेय उवाच एवमु
क्त्वा दुहितरं तथा वृद्धांश्चमंत्रिणः ॥ व्यादिदेशानुयात्रं च गम्यतां चेत्यचोदयत् ॥ ३७ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ सुमनसः इष्टदेवतायाः सुपर्वाणः सुमनसस्त्रिविधेशा इत्यमरः शेषाः प्रसादपूर्वकं दत्ता निमाल्यानि प्रसादभूता माला इत्यर्थः प्रसादान्निजनिर्भाल्यदाने शेषानुकीर्तितेति विश्वः ॥ २९ ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रार्थितः इच्छितः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ वाच्यो निषिः अनुपयन् कृतावगच्छत् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अनुयात्रं यात्रीपकरणं वाहनादि ॥ ३७ ॥